

Harmen Malderik

HET ZWARTE GAT

gedichten

Uitgeverij Aspekt

INHOUD

GEDICHTEN UIT HET RAVIJN

Wielergoden	9
Rentree	10
Klimmuur	11
Op weg naar de hel	12
Het bos van Wallers	13
Ardennenoffensief	14
Rue des Italiens	15
Plaatselijke favoriet	16
Het vertrek	17
Held van de dag	18
Groen	19
God en de duivel	20
Mijn kale kop	21
Col de la Madeleine	22
Dodenrit	24
Wielertanen drogen niet	25
Namen	26
Surplace	27
Thuisfietser	28
Austin Texas USA	29
De laatste ronde	30
De dichter dicht door	31
Energie	32

GEDICHTEN UIT HET WAK

Het zwarte gat	35
Zwillbrocker Venn	36

Venetië van het noorden	37
Schaatsen op zee	38
Östersund	39
De visser en de vis	40
Hollands glorie	41
Waarom ik naar de ijsbaan ga	42
Verkeerd geprogrammeerd	43
Sotsji, 24 (vierentwintig) medailles	44
Winterdood	45
Krassen	46
De laatste schaatser	47
Ijszeilers	48

GEDICHTEN VAN DE WAL

Mijn taal	53
Aan de Amstel	54
IJmuiden	55
De zevende dag	56
Alles is psychisch	57
In de Haarlemmerhout	58
Degradatie	59
Verhuizing	60
Buitenspel	61
Vier zonder	62
Zwembad	63
Thuiskomst	64
Souvenirs	65
Aantekeningen	67

Wielergoden

Ik wil ze niet zien, de kleine mannen
op het leer, de groten van weleer die als
adelaars vlogen boven de ravijnen van
de Aubisque, op weg naar San Remo
de Poggio niet voelden, als Noerejev
dansten over de Oude Kwaremont, als
een locomotief door de woedende
polderwind stoomden en nooit last hadden
van pijn of beesten in hun kont.

Ik wil ze niet zien, de dwarse Breton,
commandant van een machteloos en
uitgeteerd peloton, het Vlaams-Waals
compromis dat België verbond,
de Italiaanse protagonist zwevend
boven het altaar van een katholieke sport.

Ik wil ze niet zien zitten in een auto als
chef d'équipe, vloekend achter aardbewoners
zwoegend op een fiets, ik wil ze niet horen
als commentator in een hok waarin ze worden
gepropt als een mens geworden God.

Ik wil dat ze zwijgen, voor altijd zwijgen,
onzichtbaar en onaanraakbaar blijven,
neerkijken op de kakelende en kwetterende
ondermaanse bende vanaf hun hoge top
van mythe en legende.

Rentree

Als je de vergetelheid zoekt
in je vrije najaarspak, weet je
wel wat je dan moet doen?

Als je je lamlendig voelt in je
benauwde wintertooi, wacht je dan
op een zandbak die van verre roept?

Als je je nieuwe kleren toont op
de catwalk van de woestijn, waan
je je dan op een modeshow?

Als je eindelijk, door de zon verbrand,
met de hele zoi vertrekt uit Gent, ken
je dan de modder en het slijk nog wel?

Als je over kwaremontse keien stamp
of paddestraatse stenen stoem
je dan vergeten wie of waar je bent?

Of verlang je naar een zomerzon
in Kuurne, Harelbeke of Wevelgem?

Klimmuur

In Geraardsbergen staat een muur
die is bedoeld om een vluchtende
Zwitser te stoppen.

Maar de Zwitser klimt zoals hij
springt, als een steenbok over losse
keien en afgesleten rotsen.

Achter hem verschijnt de koning van
België bij wie het vuur al wanhopig
wegkwijnt uit het bloedeloos gezicht.

Het touw dat hem aan het bergbeest
bindt, knapt in het licht van zijn holle
ogen, dat langzaam dooft... en dooft.

Geef een Zwitser op een muur geen
meter, want ongezekerd klimt hij sneller
en verdwijnt uit het zicht – voorgoed.